

גילה לה, בהתנהגותו, שהוא מתייחס ב" שיללה כלפי מר פסחוביץ.

עוד אמר לה השופט לפי דבריה, שהי עדים של פסחוביץ לא היו טובים, כולל אחד בשם בוכר שלא התמצא בחוק ה" שווייץ, יגמגם ולא הסביר את עצמו ב" רור. לעומת זאת התרשם השופט כי עד מטעם הבנק, בשם רבר, היה מצויין. רוגית אמרה לי גם שסיפדה לשופט קנת שמטעם פסחוביץ סיבכו את ד"ר ויקי עם דוגמניות.

לדבריה, היה השופט מרוגז מאוד כא" שר שמע את הדברים מפיה, ואמר שיטיל על פסחוביץ קנס של 500,000 ל"י אם הדבר יקרה שנית.

רוגית אמרה לי שבזאת מסמרה את הדברים אפטר, שירתה את הצדק. עוד אמרה לי שהעבירה לשופט בדרך כלל מה ששמעה בחגוי ויקי.

רוגית סיפרה לי גם דברים רבים מתוך שיחותיה עם השופט. למשל שהשופט אמר לה על עד של הבנק בשם לורנס, כי הוא אינו מחשיב את עדותו, מפני "שגם הגנב תזה הושעה מתפקידו". היא הבינה, כך אמרה לי, שבמילה "גם" התכוון השופט לפסחוביץ.

עוד סיפרה לי רוגית שויקי היה מת" חמק בלילות כדי להדריך עדים שהשופט אסר עליו לדבר איתם בתקופת חקירתם. היא סיפרה מפי ד"ר ויקי שעו"ד ישראלי היה מודרך אותו מה לומר לעדים. העו"ד הזה גם חזרה אותו, כך אמר, להיזהר מבלשים, לצאת בדלת אחורית ולהחליף מונית בדרך.

בדרך-כלל, כשויקי היה מדבר לידה ב" חופשיות, סיפרה לי רוגית, העו"ד היש" ראלי היה רומז לו בעניין זה, היה ויקי משיב: "אך לאט דאט, זי איסט איינה פון אונט". (הנה לזה, היא אחת משלנו").

עד כאן, סיפורו של בכמן. בביתו ברחוב הרקס 17 בסביון, לא נראה השבוע רוברט פסחוביץ כדמות המקובלת של קורבן הסרישע. בחנית ה" ווילה הענקית, הנחשבת למשהו נדיר אפ"י לו בין הווילות של סביון, ניצבות שלוש מכניזיות-סאר. בחצר, שני כלבי-אימים מאב" לפים, זאב גועי ודובימן נוראי, מאב" חים מפני אורחים לא רצויים. רק לאחר שבעל-הבית מורה להם לסגת, ניתן להי" כנס פנימה.

פסחוביץ (39) הוא גבר מרשים, בעל

גוף אטלטי ושיער כסוף משהו. יליד רור מניה, עלה לישראל בן 13 עם אביו החזן, אמו, אחיו ואחותו. שלוש שנים היה בקי" בוז, אחר עבד פרק זמן בתעשייה הצב" אית, כמסגר. אחר יצא המסגר הצעיר לטיוול להולנד, המשיך לפרנקפורט. שם התחילה הקאריירה המופלאה שלו. שהי" כה אותו חוד חמש שנים קצרות למיליונר. על עושרו של פסחוביץ אפשר ללמוד במבט אחד בביתו. חדריו ענקיים, ציורים, ניברשות בדולח. מאליו מובן שיש לו גם יאכטה בכינרת, ושאר זוטות.

אך כדי להשיג את כל העושר הזה, נאלץ רוברט פסחוביץ לעבוד קשה.

אשת-כספים

מיסתורית

עי? הצורה המדויקת של עבודתו ה" קשה קיימות שתי גירסאות. אולם עובדה אחת איננה שנוייה במחלוקת: מנהל סניף הבנק השווייצ S.B.G. בר גרויזלינגן, עיר קטנה על גבול שווייץ גרמניה, העניק לפסחוביץ אשראי שהגיע עד למעלה משבעה מיליון פרנקים שוויי" ציים, כביטחונות, קיבל מפסחוביץ תמונות, שלפי הערכת מומחה מוסמך היו שוות סכום זה.

אלא שמנהל הבנק לא היה מוסמך ל" העניק אשראי כה גדול ללא אישור הממו" גים עליו, ובשום פנים לא לקבל יצירות פרשה, ופרשות אחרות, מהנהלת הבנק, בר אמצעות גילגול כספים אלגנטי, תוך שהוא נעזר באשת-כספים מיסתורית בשם אילזה מייוולס, שלפי מקורות-המדיעין של איגוד הבנקים השווייצ עוסקת בסכריה-לומים בינלאומי בהיקף של מיליונים. נתכנתה משום כך, "אילזה של היהלומים". כן נע" זר בניור ישועי לשעבר ובספסר-קרקות.

הסוס נגמר בקיץ 1969, כאשר בי" קורת מטעם ההנהלה המרכזית גיל" תה את המתרחש. לורנס איש הבנק פו" טר, והבנק פתח בשורה מסוכנת של תביעות מישפטיות

כעיקבות רעידת-האדמה שיצרה הפרשה, החליט פסחוביץ לחזור לישראל, עם עלותו, לאחר מילחמת ששת-הימים, תרם סכום ענק לקרן הפאנטומים.

במסגרת מאמצי הבנק למצוא נקודת תורפה אצל פסחוביץ, הופעלו נגדו ונגד

המליונר

פסחוביץ בטרקלין ה" ווילה שלו, השבוע, כשהשופט טירב לדחות פסק-הדין, הרשיעו.

אשתו וילדיו בלשים וחוקרים, שכיסו אר" תם 24 שעות ביממה. פסחוביץ, מצידו, נקט בשיטות דומות, לדברי הצד השני, החדיר מרגל משלו, שבלש אחרי עורך- הדין אנדרי אלואיז ויקי — שניהל מטעם הבנק את החקירה נגדו — הצליח לצלם את ויקי בסטואציה מביכה בחברת שתי גבי" רות צעירות מסויימות.

בשווייץ התברחו אז, שתמונות אלה מו" כיחות את אמיתות הפירסומת של הבנק, האומרת: "כשאתה עובד עם S.B.G., אתה נמצא בחברה טובה".

התמוטטות

עצבים

כיצד התגלגל פסחוביץ לעניין? לדבריו, החל עובד בפרנקפורט, כא" שר הגיע לשם, כנחה, הגיע לחפסיק נהגו האישי של הברון ארנסט פון-דה-הייד בן ה-63, סוחר יצירות-אמנות פרנקפורטי נור" דע.

לה איםץ לו את הישראלי הצעיר, ליי מד אותו בהדרגה את סודות המקצוע. "ב" 1965 נפטר הברון, ואני החלטתי לנסות את מזלי", סיפר השבוע המסגר שהפך למיליונר, "לרשתי לי את הלקוחות של הברון, והצלחתי יפה".

יפה מאוד אפילו, הוא התחתן עם צעיר" רה מבריקה בשם אילזה, שהסכה למנהלת העסקים האחרים שלו. אלה כללו שלוש חנויות למכירת סררות בפרנקפורט.

אלא שהמאמץ היה קשה מדי: "באפריל 1969 קיבלתי התמוטטות עצבים", המשיך רוברט, "במשך חודש ימים קיבלתי טי" סול בהרדמה, כשהתאוששתי, החלטתי שי" מספיק לי שם, ואני חוזר ארצה".

הוא חזר ארצה, החל בונה את הווילה שלו בסביון. בדצמבר 1971 הוציא בית" מישפט השלום בתל-אביב צו-עיקול על לכושו, לבקשת הבנק השווייצ, מאוחר יותר, בוטל הצו על-ידי השופט המחוזי שלמה לויץ.

"הוגשה נגדי

תביעה"

הבנק הגיש את תביעתו נגד פסחור" זיץ, והמישפט התנהל במשך כשב" טיים. המישפט הממושך עמד בשלבי ה" סיום שלו, כאשר הטיל פסחוביץ את ה" סצצה שלו.

בתבססו על תגליותיו של חברו ב" שעות הקסנות של הלילה, בחברתה של המתמחה, הגיש פסחוביץ תלונה למיש" טרת ישראל.

כתב פסחוביץ בתלונתו, בין ה" ייתר:

הנני מתכבד להגיש בזאת תלונה נגד (המשך בעמוד 28)

במדינה

מנגוון

הדרך חזרה -

תמיד יקרה

התינוק שנוגד בחו"י

הגיע לארץ -

וחוברו מייד כתושב חוזר

"את צריכה לשלם מס-נסיעות גם בשביל התינוק". ניקי רביב הופתעה נוכח קביעתו ה" פסקנית של פקיד מישרד הפנים, שמולו ישבה. לאחר ביקור בן חודש בישראל, סרה הישראלית השחרהורה למישרדי מישרד-הפנים במנדל-שלום התליאביבי כדי להסדיר את פירטי שיבתה לארצות- הברית. היא ידעה מראש כשישראלית ששהתה בארצות-הברית פחות משנתיים, תצטרך לשלם מס-נסיעות על כרטיס טי" סחה בחזרה לשם.

מס תינוקות. אולם היא לא חלמה כלל שגם התינוק חייב במס כזה. כאשר נסעה ניקי לארצות-הברית, לפני

נוסעת רביב

איך לנצח הגיון משונה

כשנתיים, היה זה כדי להינשא לידידה, איש-עסקים ישראלי בשם אלכס רביב, שחי באותה תקופה בניו-יורק. לאחר נישואיהם, עברו בני-הזוג רביב ללוס" אנג'לס, שם, נולד בנם גבי.

אוטומאטית, זכה הפעוט באזרחות הישראלית, לפי החוק הישראלי הקובע כי בנם של ישראלים הוא ישראלי, בין אם הוא רוצה בכך או לא.

הסבר משונה.

וואת כדיוק היתה הנקודה שעליה הצביע פקיד מישרד- הפנים: מאחר שהתינוק הוא ישראלי, הסביר לאם, ומאחר שהוא בן תשעה חו" דשים — פירוש הדבר שהוא רוצה לעזוב את הארץ בטרם חלפו שנתיים לשהותו בחו"ל, משום כך, הוא חייב במס-נסיעות.

"מה זאת אומרת הוא רוצה לעזוב את הארץ לפני שחלפו שנתיים לשהותו ב" חו"ל"? התפלצה ניקי, "הלא הוא בכלל עדיין לא בן שנתיים".

"לא משנה", השיב הפקיד בשלווה סטואית, "הוא לא שהה בחו"ל שנתיים, נכון? החוק קובע אם כן שהוא חייב ב" מס-נסיעות. רק אם שהה בחו"ל שנתיים ומעלה, הוא פטור מהמס".

תשעה חודשים רוחה. ניקי רביב שקלה בקסדות את צורת הטיעון המקו" רית, החליטה שהדבר היחיד היכול ל" הושיעה פה, הוא רק אותו סוג של מוח מעוות שנגדו היה עליה להתמודד:

"תראה, הסבירה לפקיד, "איך אפשר לומר שהוא רק בן תשעה חודשים? ר" תשעה חודשי ההריון, שבהם הוא שהה בחו"ל, לא באים בחשבון?"

הפקיד פקח עיניו בהשתוממות, שקל בכובד-ראש, והכריז ששאלה נכבדה כזו חייבת לעבור לדרג גבוה יותר.

הלכו השניים לדרג הגבוה יותר. זה התגלה כיהודי מבין, שהצליח אפילו ל" התנצל בפני אימו של סלע-המתולות, העריך את הצד המשעשע שבעניין, הוא שיחרר את גבי רביב ממס-נסיעות.

ההקלטות הסודיות

החקלטות הסודיות שחלקיט אלי בכמן משיחותיו עם רוגית אור עומדות על רמה גבוהה, וניתן להבין בהן כמעט את הכל. הן כוללות אלפי מילים, ונבצעו בכמה מקומות. בין היתר, במסעדה הבולגרית בתל-אביב, ביום ה-21 למרץ 1973, שעה 15.00, וכן במלון אינטרקונטיננטל בירושלים העתיקה, חדר 210, בתאריך ה-22 לאפריל 1973, בשעות אחר הצהריים.

ההקלטת במסעדה נערכה בשעת סעודה, ההקלטת במלון בעת קיום יחסי- מין. לחלן קטעים מתוך ההקלטות, הנוגעים רק לפרשת המשפט, תוך השמטת כל הקטעים המתמתיים למגע המיני ולנושאים אישיים אחרים.

אלי: את יודעת שאת יכולה להטות גורלות, של פסחוביץ ושל הבנק. כמו שסיפרת לי אז, שסיפרת לקנת שהטרידו את עורך-הדין מירון ושעשו לויקי את הטרדין עם הדוגמניות, דברים כאלה... ברגע שאת אומרת לקנת דברים, שאת מעבירה לקנת מידע, את משמשת ביודעין או לא ביודעין שליח של הקליקה הזאת.

רוגית: אם זה נכון, זה דבר אחר, אם זה לא נכון, אז זה דבר גרוע.

אלי: מה את מתכוונת?

רוגית: אם באמת היו הטרדות כאלה, אז אפשר להגיד ששירתתי את הצדק, אבל אם לא — אז עשיתי משהו לא טוב...

היית בטאגריט חדשה. הרבה דברים שמבחינת האתיקה לא היו מודעים לי, היום אני יודעת שאסור היה לי לעשות אותם...

אלי: אני שואל אותך... שלא תרגישי מוסר כליות: אם קנת ישנה את כל פסק- הדין שלו בגלל זה, בגלל המידע שקיבלת ממך?

רוגית: לא, הוא לא יעשה את זה... אני אגיד לך על-פי מה ייפסק כל המישפט הזה.

אלי: על פי מה?

רוגית: על נקודה של חוק... המישפט ייחתך על נקודה של חוק.

אלי: בטוחה?

רוגית: אני כמעט משוכנעת — אם קנת יהיה הגון עד הסוף...

נדמה לי שהרושם של קנת היה שפסחוביץ עשה משהו ביחד עם לורנס (מנהל הבנק השווייצ).

...אני עוד לא יודעת מה תהיה תוצאת המישפט, יש לי הרגשה שפסחוביץ יחוייב להחזיר את הכסף. מוסיפה לזה הרבה מאוד בקשת-ההטגרה של ממשלת שווייץ. דברים כאלה נורא משפיעים.

אלי: לרעה?

רוגית: בוודאי. קנת צריך להיות אדם אמיץ מאוד בשביל להגיד, אני מזכה אותו. הדברים האלה משפיעים לרעתך... ייחוד על קנת, שכל הזמן חיכה לאיזה מישפט בומבסטי שיקפיץ אותו לעליון, פתאום בא לו דבר כזה — צריך המון אומץ בשביל לזכות את המישפט. הוא לא יכול...

כשפסחוביץ החליט לא להעיד, אחרי העדות הראשונה שלו... זה עשה רושם רע על השופט.

אלי: איך את יודעת? ככה קנת אמר לך?

רוגית: קנת לא אמר כלום. רק עשה ככה כזה.

אלי: תנועה כזאת?

רוגית: כן, כאילו טוב... תאר לך, מגישים נגדך האשמה, ואומרים לך בבקשה תבוא להעיד, אז אתה אומר אני לא רוצה. למה אתה לא רוצה? זאת אומרת שיש לך מה להסתיר.